

[Bjørn Elmquist]

Vi har her i landet et retsligt tvangssystem, som vi finder der skal gode grunde til at udhule. Vi skal passe på, at vi ikke skaber en slags legaliseringseffekt. Hvis vi behandler det, at man ikke vil betale husleje i disse situationer, som når man er kommet bagud med skat, eller når man skal inddrive underholdsbidrag, så risikerer man at give befolkningen og offentligheden og hele retssystemet det indtryk, at dette egentlig ikke er så ganske ualmindeligt.

Som sagt, der skal være gode grunde for, at vi skal fravige vores retslige tvangssystem. Man må nok sige, at på dette område kan der anføres en del gode argumenter for at prøve at få skabt en ordening, som kører uden om det normale tvangssystem. For det første vil det være uheldigt med tvangsauktioner i tilfælde af huslejeboykot, da man kan risikere at ramme lejere, der ikke er med i selve aktionen. Dernæst kan man sige, at skal der finde udsættelsesforretninger sted, og er der mange husstande, måske flere hundrede, der deltager i huslejeboykotaktionen, så vil der blive tale om meget omfattende aktioner for politi og retsvæsen. Vi hører til blandt de partier, der mener, at politiet i hvert fald har nok at se til og måske endda skal være flere til at klare de opgaver, de har i øjeblikket; hvis de skulle til at udsætte så mange husstande, ville vi komme ind i en ny belastningssituation for dem.

Endelig er der genhusningsproblemet ved udsættelser. Det taler også for, at man finder en mindre dramatisk løsning på problemerne.

Derfor har vi altså sympati for at prøve at få løst problemerne, men den foreslåede ordning synes vi har visse – og måske endda temmelig mange – ulemper.

For det første vil den lægge op til en forsøksbehandling mellem sociale boligselskaber og private udlejningsejendomme. Hvis det kommer til huslejeboykotaktioner i det private udlejningsbyggeri, vil det ikke være omfattet af lovforslagets særlige regler, og genhusningsproblemet vil i hvert fald også bestå ved det private udlejningsbyggeri, når det ikke omfattes af ordningen her.

Der er et andet punkt, hvor vi finder, at bestemmelserne i bedste fald er uklart formulerede. Det drejer sig om kommunalbestyrelsernes rolle i den ordning, som boligministeren med sit forslag lægger op til. Skal der

være et flertal i en kommunalbestyrelse, før sagen kan gå videre? Hvad hvis kommunalbestyrelsen ikke skønner, at de betingelser, som er beskrevet i forslaget § 1 vedrørende § 7 a, foreligger? Vi risikerer meget let, at der bliver ført lokalpolitik på spørgsmålet, og så er vi nok lige vidt, når det kommer til stykket.

Et andet spørgsmål: hvad med selvstændige, der bor i et socialt boligselskab og er med i en huslejeboykot? Der kan jo ikke finde tilbageholdelse af løn sted. Og hvad med arbejdsløse? Forestiller man sig – det står ikke i forslaget – at der skal finde tilbageholdelse sted i dagpengeudbetalingerne?

Endelig et par bemærkninger om de studerendes situation. Hvorfor forestiller man sig, at man ligefrem skal holde hele støtten eller garantien tilbage i tilfælde af huslejeboykot? Det rimelige ville vel være, at man også dér bare foretog en tilbageholdelse for det konkrete skyldige beløb. Det andet får nærmest karakter af en straffeaktion eller nogle sanktioner.

Med hensyn til forslaget om i visse tilfælde at fravige betingelsen om, at bygnings-skader skal udgøre mindst 10 pct. af bygningsværdien, vil vi i udvalget gerne have at vide, hvor meget det vil komme til at koste staten, så vi sikrer os, at det ikke bliver voldsomt store finansielle byrder, man her påtager sig.

Lad mig afslutningsvis om hele lovforslaget og partiet venstres holdning til forslaget sige, at vi er ikke nu og her i stand til at love, at vi vil være med til at vedtage det. Vi vil gå ind i et sagligt udvalgsarbejde, og det bliver i lyset af det udvalgsarbejde, vi afgør, hvordan vor endelige stilling bliver til lovforslaget.

Keld Andersen (KF):

Vi er mange, der erindrere en udtalelse fra boligministeren i forbindelse med en debat om disse huslejeboykotter. Ministeren udtalte: vi skal nok vide at få fingrene i deres tegnebøger. Jeg citerer efter hukommelsen. På denne baggrund er jeg glad for, at jeg kan takke ministeren for, at der nu kommer et lovforslag fra den socialdemokratiske regering om at komme disse desværre omsiggribende og ofte politisk inspirerede huslejeboykotter til livs.